

Çile Bülbulüm Çile

– Hüseyin Yanmaz · 12 Eylül 2012

sessizce
yürüdüm şehrin ortasında
biraz hüzün
biraz özlem
biraz da acı vardı sanki içimde.

sorguladım kendi kendimi
düşünürsün kalem yazmaz
konuşursun susan olmaz
sorgusuz sualsiz mahkum eder hayat seni kendine.

karanlık gecelere mahkum ettiğin hayat
güneş doğsun diye istasyon köşelerinde
ve o toprağa gömülü sessizliğini yüreğine gömen
düşündüklerim canlanır bir gün ve ben konuşurum o zaman
susunluğum kaybolur diye beklersin yanıltır hayat seni üzülürsün.

bağrımda gizlenen sadece dokunuşum ve gözyaşım
yeri geldiğinde dik yürümeyi de biliriz
ölmeyi de.

zincire vurursun bedeni
gülümser sana inat.

zanedersin mutluyum
hayatı zehir eder sana.

dökülür düşler ruhun derinliğine
yana çeker menzili
sonu ölüm çile bülbulüm çile...

18/05/2012
Hüseyin YANMAZ